מישאל־ענק של "העולם הזה" ברחבי הארץ:

בעמודים אלה מתפרסם המישאל הגדול ביותר שנערך אי־פעם מטעם עתון ישראלי. הוא בוצע השבוע על־ידי חוליות מיוחדות של „העולם הזה" ברחבי הארץ. מטרתו: לאמוד, באמצעות מגע ישיר עם מספר מירבי של אזרחים, את מידת אי־האמון הכללי, עליו דיברו השבוע מנהיגי מפלגות ועתונאים, אישי־ציבור ואזרחים פשוטים.

המישאל נערך בשלושה שלבים. השלב ההמוני ביותר הקיף 2000 נוסעים ברכבות שונות, בקווים תל־אביב—ירושלים ותל־אביב—חיפה. בשמונה רכבות נאספו למעלה מאלף תשובות (אחרי ניפוי הפתקים הריקים). המשתתפים במישאל זה נתבקשו לענות על שאלה אחת: „מי היית רוצה שיעמוד ברגע זה בראש ממשלת־ישראל?" (ראה מיסגרת).

השלב השני, המצומצם ביותר, כלל רק חברי־כנסת מסיעות שונות. התשובות מתפרסמות בעמוד 21.

בשלב השלישי ריאיינו בהרחבה 340 אזרחים בכל רחבי הארץ. לכל אחד מהם הוצגו אותן שתי השאלות: „האם אתה מרוצה מפעולות הממשלה?" ו„מה דעתך על ההצעות שהועלו לאחרונה, בדבר שינויים אישיים ומפלגתיים, בהרכב ובתפקידים, בקואליציה?" מדגם תשובות מייצג מוגש להלן.

● **דני יצחקי,** פקיד; ירושלמי; יליד הארץ: נדמה לי שהממשלה נמצאת במצב של חוסר אונים. כאילו החליטה על איזה מדיניות ולא הצליחה, ועכשיו מנסה לתקן. אין לי שום מושג בכלכלה, אבל אני מבין שהמצב באמת נבון. יש הרגשה שאשכול נכשל, ולא נעים לי הודות שהפופולאריות שלו ירדה. עכשיו מוכרח לבוא שינוי. אני חושב שצריכים להחליף את שר־האוצר ואת ראש־הממשלה. השאר יכולים להישאר.

יצחקי

● **יהודה פנחס,** נהג; ירושלמי; בן 24; יליד הארץ: לפי מה שאני רואה, אז האבטלה גברה מאד. אנשים בעלי משפחות גדולות לא עובדים. אני לא יודע, אולי הן צריכים אבטלה, אבל לא ככה. עכשיו הזורחים מזלזלים בממשלה. אני חושב שצריך לעשות שינוי בממשלה, אבל אינני יודע אם אפשר להחליף את ראש־הממשלה.

פנחס

● **מרדכי בחרב,** שחקן; בן 23; תל־אביב: צריך שהאופוזיציה תפעל יד ביד עם הקואליציה. או שהיא תיכנס לממשלה מקיר אל קיר, או שהיא לא תשים רגליים.

● **אלישבע מוזס,** ספרית; בת 19; תל־אביבית: אני לא מרוצה מהמצב. אני גם חושבת שהממשלה לא שוה הרבה. צריך לעשות עכשיו בחירות בהקדם. אולי זה יביא לשינוי לטובה. אני משוכנעת שחרות תגיע לשלטון, וזה יעזור.

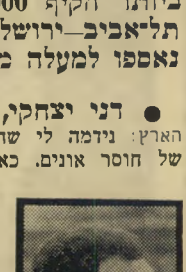

מוזס

● **פלורה ליי־כויץ,** פקידה; בת 20; מחצור שבגליל: יש לי דעה גרועה מאד על כל הפוליטיקה בארץ, לא רק על הממשלה. יש יותר מדי מפלגות קטנות, שמונעות מן הממשלה לבצע את התוכניות. אני לא יודעת איך מרגישים את זה בתל־אביב, אבל בעיירות־הפיתוח מרגישים מאד. שם הקטנוניות של המפלגות מפריעה כל הזמן להתפתחות. כל המפלגות ביחד משפיעות בחירות בצורות מלוכלכות. צריך עכשיו לצמצם את מספר המפלגות.

לייכוביץ

● **דן גודשמיט,** מסגר, בן 33, רבי־בים: אני חושב שהממשלה בסדר. אני מסתייג קצת בשטח הכלכלי. אינני יודע בדיוק מה כן צריכים לעשות. על כל פנים, אין צורך בשינויים בממשלה.

גודשמיט

● **דינה,** פועלת בקונדיטוריה; בת 17, מלוד: הממשלה לא עושה את הדברים בסדר. לוי ישכול רוצה להגדיל את עצמו ועוזב את האנשים בחוסר עבודה. צריך שיהיה עבודה. אם אשכול ילך — אולי יהיה יותר טוב. הממשלה יכולה לישאר, אבל אני לא יודעת מי במקום אשכול יכול להיות.

● **ארמנד מיארה,** סנדלר; בן 28; יליד מרוקו; 14 שנה בארץ: המצב קצת מתוח. צריך משטר אחר. לא חושב מי שיבוא, העיקר שיהיה קצת יותר טוב בארץ הזאת.

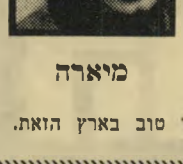

מיארה

● **יצחק מזרחי,** מוכר פלאפל; בן 50; תל־אביבי; יום הוא מצב של חרום, ודורש קואליציה מקיר אל קיר.

ימאי

● **ימאי,** בן 25; תל־אביבי: אף אחד אינו מרוצה מהממשלה של היום. אני מחפש כבר כמה חודשים עבודה ולא מוצא. ירדתי מהים ואני רוצה לעבוד ביבשה. יש לי הכשרה של מסגר ושל נהג, אבל אין עבודה. מה שצריך עכשיו זה בחירות. כשהיה בן־גוריון — עכשיו גם כן בכוח. ככה היהודים, אף פעם לא מרוצים.

● **אברהם כהן,** סדרן מכוניות; תל־אביבי; בן 40; חבר אצ"ל לשעבר: מה אתה רוצה? שמפא"י תשב בשלטון ושיהיה טוב? אנחנו באים כמו כלבים למשוך נוסעים לטכסי. אנחנו פחות מאוטובוס, ובכל זאת הנוסעים לא באים. מה שצריך לעשות. כל זה באופן שטחי, בלי לכנס היכנס לבעיות. ככה אני מניח. נכון שהמצב קצת מזועזע. אם יעשו עכשיו שינויים, זה רק יזעזע יותר ויגרום למשברים חמורים. אולי אחרי שיעבור המשבר, אפשר יהיה לעשות משהו.

כהן

● **יאיר מיני־זילי,** סטודנט; בן 21: אני אישית לא מרוצה, בגלל בעיית הסטודנטים. בקשר לבעיות בטחון וחוץ אני מסכים עם דרכה של הממשלה. בשטח הכלכלה אני מתנגד לשיטה של הממשלה. הפתרון, לדעתי, הוא ברעיון שהועלה בזמן האחרון — קואליציה מקיר אל קיר, שתעזור להוציא את המדינה מן המצב העגום. בחירות עכשיו לא יועילו, כי ידוע שהבוחר הישראלי לא משנה את דעתו לעולם.

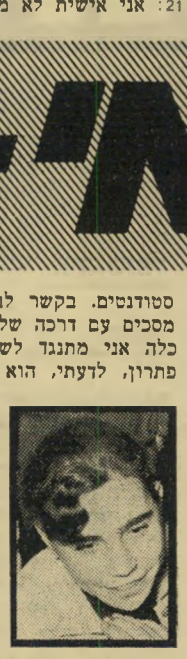

תלמידה

● **תלמידה,** בת 19; חיפה: אין לי מושג בפוליטיקה. אני לא מבסוטה מאשכול, אבל אין אף אחד אחר. בחירות עכשיו, בטח לא יעזרו.

בשארי

● **אבשלום בר־שארי,** מורה; בן 23; קוממיות; יליד תימן: כל גוף ממלא את תפקידו. מן הסתם הממשלה עושה מה שצריך לעשות. כל זה באופן שטחי, בלי לכנס היכנס לבעיות. ככה אני מניח. נכון שהמצב קצת מזועזע. אם יעשו עכשיו שינויים, זה רק יזעזע יותר ויגרום למשברים חמורים. אולי אחרי שיעבור המשבר, אפשר יהיה לעשות משהו.

צבעי

● **יזה צבעי,** בעלת סלון למחוכים וחזיות; בת 50; תל־אביבית; 16 שנה בארץ: בשבילי בארץ הזאת הכל בסדר. אין לי שום טענות. אחרי שעברנו את מחנות ההשמדה באושוויץ — אז הכל כבר סוב בשבילנו. מה אני עוד יכולה לבקש? אני מקבלת ברצון מה שמגיע.

רוזנצוויג

● **רגינה רוזנצוויג,** זבנית; בת 39; 18 שנה בארץ: מה אני אגיד? שאני אמנם הובא לאחרונה בחשבון כראש־ממשלה, ויותר ממנו בולט מעמדו של אבא אבן.

● **גח"ל** — קיבל רק 14.2 אחוז, לעומת 21.3 אחוז בכנסת. ירידת גח"ל מוסברת גם על־ידי מצבו הפנימי המעורער, מדהימה לגבי מנהיג המערך, השולט בכנסת הנוכחית בסיעה שלה 37 אחוז, ובקואליציה שיש לה רוב מוחלט (62.5%).

היה זה המשך תהליך התערערות מעמדו — תהליך שהחל מסתמן בקלפי הנסיונית שערך העולם הזה לפני חודש וחצי, ביום השנה לבחירות לכנסת (העולם הזה 1522).

מול ירידה זו בלטה עלייתו של מנהיג רפ"י, דויד בן־גוריון, שקיבל 22.2 אחוזים. הוא קיבל את מיספר הקולות הגדול ביותר מבין המועמדים שהוצגו בפתק ההצבעה.

★ ★ ★

כשבודקים את הקולות שניתנו לאישים שונים לפי השתייכותם הפוליטית, מגלים, בין השאר, כי:

● **המערך** שמר על כוחו ככלל. 37.2 אחוז לעומת 36.8 בכנסת. בתוכו מסתמנת ירידת מעמדו של פינחס ספיר, שנחשב עד לעת האחרונה ליורשו של יורד אחר — לוי אשכול. הוא קיבל את מספר הקולות הקטן ביותר מבין אנשי המערך.

בולט מעמדו האיתן של יגאל אלון, שמ**תוך אלפיים** הפתקים שחולקו לנוסעי הרכבות, הוחזרו 1149 לקלפי. 119 נמצאו ריקים, כלומר: 1030 השתתפו בפועל על־ידי מתן תשובות. מתוכם בחרו 27 נוסעים בראש־ממשלה אחר מאלה ששמותיהם הופיעו בטופס המישאל (משמאל).

27 האחרים התחלקו כך: 20 בחרו בח"כ יצחק־מאיר לוין, מנהיג אגודת ישראל; 6 בחרו באייבי נתן, ואחד בחר בח"כ חיים צדוק, לשעבר שר המיסחר והתעשיה.

אחרי הורדת „האחרים" מכלל הקולות שהשתתפו בפועל, נותרו 1007 קולות כשרים. עובדה זו הקלה על חישובי האחוזים, שכן חלוקת מספר הקולות שקיבל כל מועמד ב־10 נותנת את האחוז המדוייק.

כך קיבל ראש־הממשלה הנוכחי, לוי אשכול, רק 19.5 אחוז מכלל המצביעים. ירידה

מי במקום אשכול?

הצבעת אי־אימון